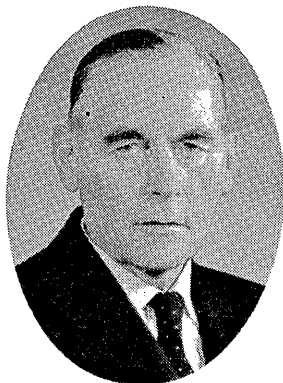

I folketingssamlingen 1961-62 afgik tre af folketingets medlemmer ved døden.

Den 10. oktober 1961 døde folketingsmand *Kristen Amby*, om hvem formanden i tingets møde den 11. oktober udtalte:

„Vi var klar over, at Kristen Ambys kræfter var i aftagende, og hans mange venner her i tinget så med sorg, hvor svært det var for ham at tvinge sig selv til at klare blot det nødvendige antal møder, og så måtte han til sidst bukke under for den snigende sygdom, der undergravede et tilsyneladende overmål af livsenergi, som i mange år gjorde Kristen Amby til en af de skikkelser, der i bedste forstand satte præg på folketingets forhandlinger.

Kristen Amby hørte til den kreds af unge konservative, som efter forfatningsrevisionen i 1915 gik i gang med at organisere et positivt og skabende arbejde for det parti, der af mange grunde måtte påtage sig en række nye opgaver, som krævede både en fordomsfri indstilling og indlevelsesevne over for en ny tid med ændrede produktionsvilkår og ændringer i vide kredses livssyn.

At Kristen Amby i dette arbejde så en livsgerning, var ingen i tvivl om, og skulle vi finde ét ord, der karakteriserede hans politiske indstilling, måtte det blive ordet fordomsfri.

Han var fordomsfri over for behandlingen og løsningen af de store sociale spørgsmål, som årene efter den første verdenskrig væltede ind over den lovgivende forsamling, og som i andre skikkelser gentog sig efter den anden verdenskrig.